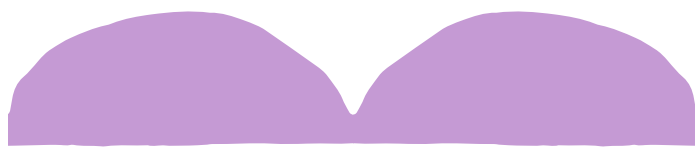
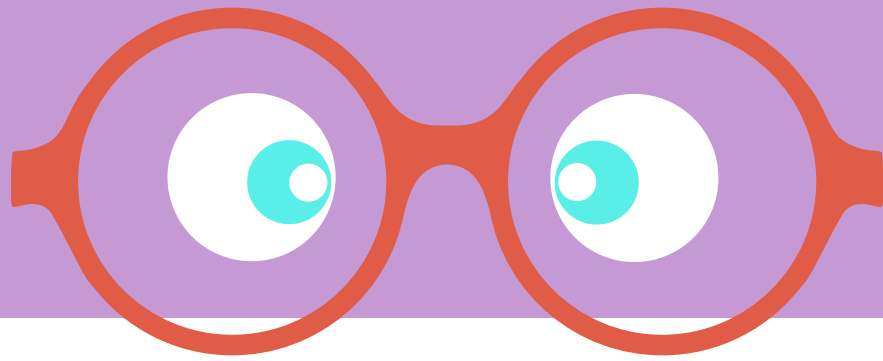

Kvindekampen

Kvindekampens begyndelse

I 1909 besluttede man at holde en kvindedag i USA. Meningen med dagen var at sætte fokus på, at kvinder burde have stemmeret og ret til at stille op til valg. Det var en stor succes, og i 1910 valgte man at holde et møde i Europa, som skulle sætte fokus på kvindernes muligheder herovre. Mødet hed Den Anden Socialistiske Internationale Kvindekonference og blev holdt i Folkets Hus på Jagtvej 69 i København. 99 af verdens vigtige kvinder var med til mødet, og 33 af dem var faktisk danskere. Mødet gik ud på at styrke samarbejdet mellem kvinder i hele verden, så kvinder blandt andet kunne få lov til at stemme og blive valgt ind i folketinget. En del af den plan var, at kvinder skulle have en international kampdag.

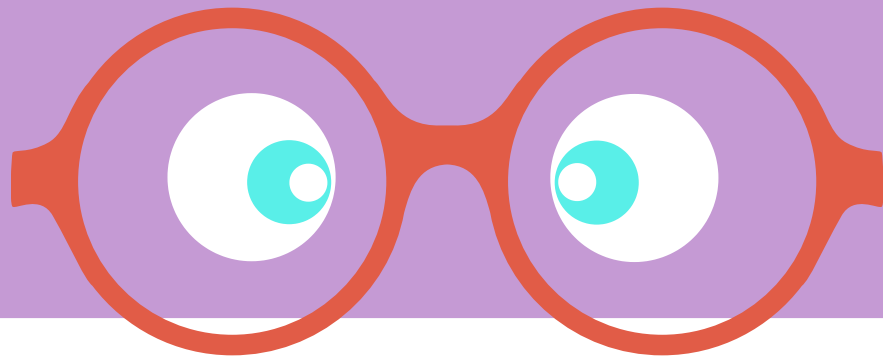

Kvindekampen

Den første kampdag i Danmark

I Danmark blev kvindernes første kampdag holdt søndag den 19. marts i 1911. Det kan vi i høj grad takke Nina Bang for, som var medlem af Socialdemokratiets bestyrelse. Det var nemlig hende, der overtalte partiet til at stå for Kvindernes Internationale Kampdag. På kampdagen holdt de fem møder i København, hvor der var omkring 600 mennesker med, og derudover var der også demonstrationer i Aarhus, Esbjerg og Kolding. I 1908 havde kvinder fået lov til at stemme i kommunerne, og der måtte de også godt selv stille op til valg. Til gengæld måtte de ikke stemme til folketingsvalget endnu, og der måtte de heller ikke selv stille op. Men nu begyndte kvinder over hele verden at kæmpe for at få de samme rettigheder som mænd.

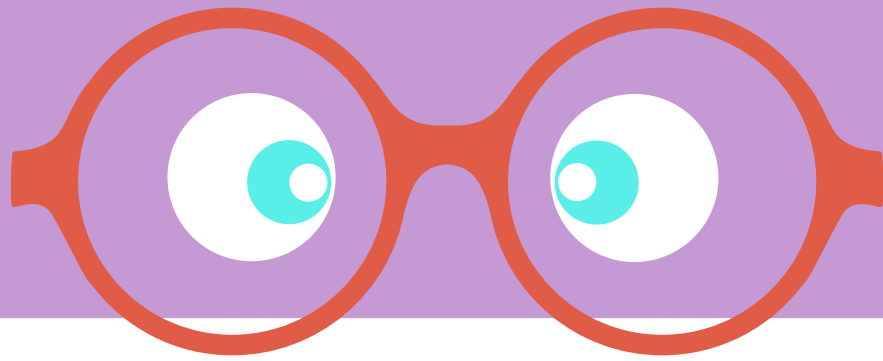

Kvindekampen

Stemmeret til kvinder

I 1915 fik kvinder både stemmeret og ret til at stille op til folketingsvalg, og det samme gjorde tyende, dvs. tjenestefolk. Før skulle man være mand, mindst 30 år og have sit eget hjem, hvis man ville stemme eller stille op til folketingsvalg, og desuden måtte man heller ikke få fattighjælp. Men selvom både kvinder og tjenestefolk nu havde fået stemmeret, så blev de fattige stadig overset. De fik først stemmeret i 1933, og i 1959 fik de straffede det også, dvs. folk der enten havde siddet i fængsel eller var dømt for at have gjort noget ulovligt. På den måde var kvindekampen starten på en vigtig udvikling, som gjorde samfundet mere retfærdigt for alle. Men selv i dag er det faktisk ikke alle, der har stemmeret. De mennesker, der er over 18 år, og som skal have hjælp af nogen til at passe dem, har nemlig ikke stemmeret.

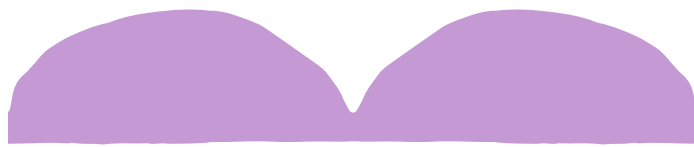

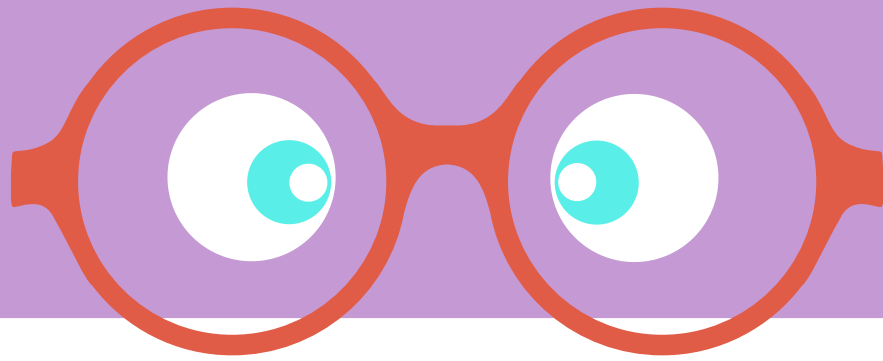

Kvindekampen

Den 8. marts

Da 1. verdenskrig startede i 1914, blev det meget sværere at fortsætte kvindekampen. Meget af arbejdet blev nemlig udført af den inter-nationale kvindebevægelse, men nu hvor Europa var i krig, var det sværere for forskellige lande at samarbejde. I Danmark blev der holdt en international kampdag i 1916, hvor man demonstrerede for fred, men derefter gik der faktisk fire år, før der igen blev holdt en international kampdag i Danmark. 1. verdenskrig sluttede i 1918, og i den forbindelse genoprettede den tyske kvindesagsforkæmper Clara Zetkin det Internationale Kvinde-sekretariat. Nu kunne kvindekampen fortsætte, og i 1920 bestemte man, at Kvindernes Inter-nationale Kampdag skulle være den 8. marts hvert år. Der er forskellige meninger om, hvorfor kampdagen skulle være den 8. marts. Nogle mener, at det var fordi Kvindernes Internationale Kampdag i 1914 havde ekstra mange demonstrationer over hele verden, og det år blev den nemlig holdt den 8. marts. Andre mener, at det var fordi de russiske kvinders store demonstration i 1917 også blev holdt den 8. marts.

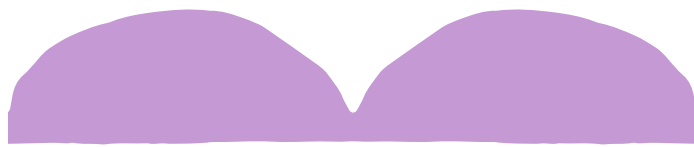

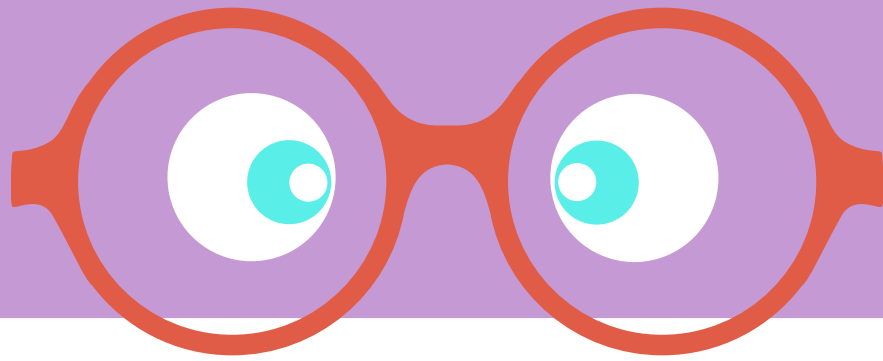

Kvinddekampen

50-års jubilæum

Selvom Kvindernes Internationale Kampdag fik en fast dato i 1920, så blev den faktisk sjældent fejret før 1960, hvor man samtidig kunne fejre dagens 50-års jubilæum. I Danmark fejrede man jubilæet i Folkets Hus i København, det samme sted som mødet i 1910 hvor man fandt på, at der skulle være en internationale kampdag. I 60'erne og 70'erne begyndte en stor gruppe af kvinder at forlange at få de samme rettigheder og muligheder som mænd. Gruppen hed rødstrømpebevægelsen, og pga. dem begyndte Kvindernes Internationale Kampdag for alvor at betyde noget i Danmark. Nu begyndte man at fejre dagen over hele landet med store arrangementer og demonstrationer hvert år. I 1975 anerkendte FN (De Forenede Nationer) Kvindernes Internationale Kampdag, og derfor blev den 8. marts en mærkedag i hele verden. FN gjorde det for at sætte fokus på kvinders rettigheder i hele verden og for at opfordre alle verdens lande til at markere dagen.

Kvindekampen

Hvor står vi idag?

I 1985 stoppede Rødstrømpebevægelsen, og siden da har Kvindernes Internationale Kampdag ikke fyldt lige så meget i Danmark. Der har ikke været mange demonstrationer siden dengang, men hvert år er kvindeorganisationer, fagforeninger og partier som Socialdemokratiet, Enhedslisten og SF gode til at fejre den 8. marts med arrangementer i de store byer. Medierne er også gode til at sætte fokus på ligestilling den 8. marts, og museer og biblioteker holder også arrangementer og udstillinger til ære for Kvindernes Internationale Kampdag. I dag handler kvindekampen også om nogle lidt andre ting end tidligere. Kampen startede med at handle om ligestilling mellem mænd og kvinder, dvs. at mænd og kvinder skulle have de samme rettigheder og muligheder. Men rødstrømperne protesterede blandt andet også imod kønsrollerne, dvs. forskellen på mandejob og kvindejob, og i dag handler det blandt andet også om sexismen. De sidste par år der blevet stillet spørgsmålstegn ved vigtigheden af Kvindernes Internationale Kampdag. Flere mener nemlig, at vi sådan set har fået ligestilling mellem mænd og kvinder, og at det derfor er dumt at blive ved med at kæmpe.

